

Nr 382.

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., om ändrade grunder för statsbidrag till ambulatorisk behandling m. m. av vissa tuberkulospatienter.

Under punkt 143 i femte huvudtiteln av årets statsverksproposition har departementschefen föreslagit, att vissa tuberkulospatienter skola erhålla resebidrag och ersättning för kostnader i samband med ambulatorisk kvävgasbehandling. Denna fråga har tidigare varit föremål för prövning inom statens sjukvårdskommitté, som förordat resebidrag för fortsatt pneumothoraxbehandling av obemedlade och mindre bemedlade patienter. Denna behandling medför ganska betydande kostnader för den sjuke eller dennes anhöriga, varför behov av bidrag från det allmännas sida måste anses föreligga. Flera landsting ha också lämnat bidrag till behandlingskostnaderna för medellösa och mindre bemedlade patienter. Med hänsyn till lungtuberkulosens karaktär av folksjukdom och den stora smittofara, den innebär, synes det vara riktigast, att staten övertager den största delen av kostnaderna för dess bekämpande.

Beträffande grunderna för statens bidrag till ambulatorisk kvävgasbehandling har medicinalstyrelsen föreslagit, att staten skall svara för hela resekostnaden och två tredjedelar av behandlingskostnaden. I båda fallen avser förslaget endast obemedlade och mindre bemedlade personer, för vilka behandlingen i sin helhet skulle bli kostnadsfri. Departementschefen föreslår i motsats till medicinalstyrelsen, att statens bidrag till ifrågavarande ändamål begränsas till hälften av kostnaderna för behandlingen och i anledning därav företagna resor. Statens kostnader för nämnda bidragsverksamhet kunna enligt medicinalstyrelsens förslag beräknas till 400 000 kronor beträffande resekostnaderna och 450 000 kronor beträffande behandlingskostnaderna. Med den ändring av bidragsgrunderna, som departementschefen förordar, komma dessa belopp att minska till omkring 200 000 respektive 350 000 kronor.

Departementschefens förslag till fördelning av kostnaderna mellan staten och landstingen innebär en avgjord försämring för primärkommunernas vidkommande jämfört med vad medicinalstyrelsen föreslagit. Motionärerna finna för sin del, att staten bör betala hela resekostnaderna och två tredjedelar av behandlingskostnaderna i enlighet med medicinalstyrelsens förslag. Härför talar först och främst den omständigheten, att tuberkulosen är en förhärjande folksjukdom, som det måste

ligga i statens intresse att bekämpa. Det bör vidare framhållas att den aktuella tendensen går i den riktningen, att primärkommunernas socialvårdskostnader mer och mer övertagas av staten. En av de uppgifter, som kommunalskatteberedningen fått sig förelagd, gäller just att avlasta vissa kostnader från kommunernas budget. Chefens för socialdepartementet förslag betyder i detta avseende en rakt motsatt utveckling.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville besluta sådana grunder för statsbidrag till ambulatorisk behandling m. m. av vissa tuberkolospatienter, att staten bestrider hela resekostnaden och två tredjedelar av behandlingskostnaden.

Stockholm den 23 januari 1945.

Anders Pettersson
i Dahl.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.

Osc. Werner.

C. O. Carlsson,
Bakeröd.

Gustaf Svensson
i Vä.

Ragnar Persson.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

J. V. Pettersson
i Norregård.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.
